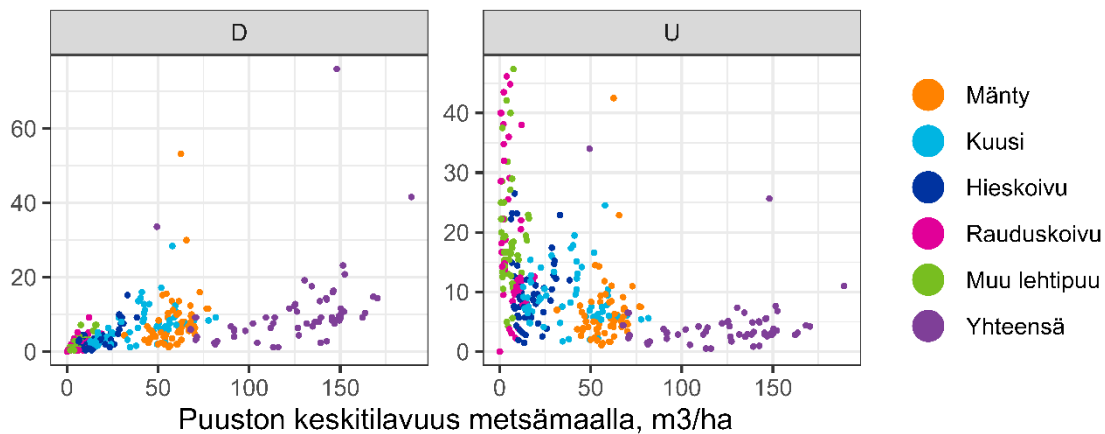

Tietolaatikko 2. Vakio U on usein ihan hyvä oletus, jos ollaan ”kaukana nolasta”

Kuvaan 2 on poimittu esimerkinomaisesti VMI:n tuloksia puuston keskitilavuusarvion ja epävarmuuden välisestä yhteydestä (epävarmuuksissa on tämän lisäksi vaihtelua, joka johtuu pääosin arvion perusteena olevan havaintoaineiston määrän vaihtelusta). Kuvaajista nähdään, että luottamusvälin pituus D kasvaa, kun arvio suurenee ja että suhteellinen epävarmuus U ”räjähtää”, kun arvio lähestyy nolaa. Kun ollaan ”kaukana nolasta”, vakio U on parempi oletus kuin vakio D .

Kuva 2. Metsämaan puuston maakunnittaisia keskitilavuusarvioita ja niiden VMI-otannasta johtuvia epävarmuuksia luottamusvälin pituutena D ja suhteellisena epävarmuutena U ilmaistuna (Korhonen ym. 2017, Liitetaulukko 20). Selkeyden vuoksi kuvaan on otettu mukaan vain ne tapaukset, joissa $U < 50$ %.

Korhonen, K. T., Ihalainen, A., Ahola, A., Heikkinen, J., Henttonen, H. M., Hotanen, J.-P., Nevalainen, S., Pitkänen, J., Strandström, M. & Viiri, H. 2017. Suomen metsät 2009–2013 ja niiden kehitys 1921–2013. *Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus* 59/2017.

<http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-326-467-0>